

GESELLSCHAFT „INTERNATIONALE STUDENTENFREUNDE“ E.V.

International Student Friends

FRIDTJOF NANSEN HAUS

5700/

Vorstand: Prof. Dr. phil. E. Lamla
Prof. Dr. phil. H. Plessner
Pastor Olav Brennhovd
Leiter des Nansen Hauses

Kuratorium:
Landgerichtspräsident W. Meyerhoff
Vorsitzender
Prof. Dr. phil. H. Rosemann
stellvertr. Vorsitzender

GÖTTINGEN, 2.12.1954.

Merkelstraße 4
Telefon

5700/

Kjære Thoralf Gjølberg!

Det skulle vel ikke være noen grund for oss to til å bruke "De" overfor hverandre. Om jeg hadde vært den som hadde skrevet til deg først, så hadde jeg sikkert uten å nøle skrevet du. Vi er jo tremenninger og jeg finner at det er litt for tidlig allerede her å forlate det mere personlige og fortrolige som hører med til det å være i familie med hverandre for allerede på tremenningstadiet å gå over til et formelt "De". Dette bare som en innledende bemerkning.

Det er altfor snildt av deg å kalle meg en sann disippel av Schweitzer. Det er nok lite og beskjedent hva jeg har utrettet og kan utrette i forhold til det han har skapt. En får forsøke å tenke i hans ånd ihvertfall og så forsøke å gjøre det som dagen og timen krever av en. Jeg hører ikke til dem som liker å sitere bibelord og salmevers, men det er et lite vers som ofte er kommet i mine tanker, fordi min mor som jeg var svært glad i alltid brukte å synges det: "Gjør det lille du kan der hvor Gud har deg satt, stå ei ledig mens dagene flyr..." Du vil finne verset i salmeboka. Meg har det alltid fortalt at man må lære å være tro i det små og å kunne se betydningen av de små gjerninger, før man kan bli egnet og skikket til å ta opp de store. For meg er det en stor trøst å vite at det finnes folk som Schweitzer, men enda viktigere for meg er å kunne leve i bevissthet om at jeg er i, og lever i overenstemmelse med det som mitt indre sier meg at jeg skal gjøre. Hva som da henger med meg selv er til syvende og sist uviktig - om det blir Nobelpris eller Kongens orden. Det viktigste for meg og det eneste jeg ville være glad for engang å kunne få lov til - ville være dette å kunne se tilbake på livet og vite at jeg har vært tro mot meg selv og min overbevisning. Om det blir store gjerninger eller stille kjærlighetshandlinger som jeg vil bli tildelt er ikke det avgjørende, men at jeg er beredt til å ta fatt der hvor jeg blir satt. Hvis man er beredt til å gå... så vil man også få vite hvor man skal gå og her er vi kanskje ved kjærnepunktet: Når villigheten til å tjene forener seg med beredtheten til å gå, da stiger de store perspektiver frem og man aner og føler og lærer noe av det å kjenne som er det innerste i menneskeslektens store og bankende hjerte. Fremforalt blir enkeltmenneskes nødskrik og bønn om hjelp og rettledning til et personlig indre anliggende, som gjør den som hører til en rastløs og aldri hvilende tjener som ser det som sin oppgave å gi indre fred og kjensle av trygghet til sine fortvilede med mennesker som er blitt offere for en kjærlighetsløs verdens angrep på dem.

Men jeg skal ikke komme mere inn på disse tanker idag. Du stiller meg et par praktiske spørsmål, som vi må forsøke å finne en løsning

Postscheckkonto Hannover 118202

på. For å kunne trenge mer inn i den sak du nevner er det nødvendig for meg å få noen konkrete opplysninger:

1. Er der mulig å få vite nøyaktig datoen for henvendelsen fra den tyske regjering om en pensjonsordning.
2. Hva har Norges Røde Kors foretatt seg i anledning av de 15000 DM? Er disse blitt gitt ut til proteser eller til annen hjelp?
3. Hvor mange gamle frontkjempere i Norge er det som trenger proteser? Finnes det noen måte å få vite dette på. Jeg går ut fra at det ikke ville være så vanskelig gjennom en intervensjon her å få skaffet tilveie dette beløp. Jeg ville ikke la det gå gjennom offentlige kanaler. Personlig har jeg veier til å gjøre dette på en diskret og personlig måte. Det er teoretisk ikke noe iveien for at jeg kan få et beløp hernede som jeg kan disponere slik som jeg vil, eller sammen med den tyske minister i Oslo, som er en venn av meg og som også har anledning til å opptre i et slik tilfelle som venn og privatmann. Det er ikke nødvendig å gå mere inn på dette her-hvordan man skal gjøre det. Det er også bedre at ingen vet noe nærmere om hvordan det hele eventuelt kan ordnes.

Bare dette idag. Det er mulig at det ikke varer lenge før jeg kommer opp til Norge igjen og jeg ville da gjerne komme i forbindelse med styret for den hjelpeorganisasjon du nevner. Kanskje kan man i fellesskap bedre diskutere igjennom sakene slik som de står og så kan jeg jo da se hva jeg kan gjøre. Jeg tror også at det ville være klokt om jeg fikk med meg den tyske minister, men først kan jeg komme alene. Så får du ha takk for ditt brev. Hils alle dine såmeget fra meg og selv er du på det hjerteligste hilset fra

Hen Rasmussen